

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1008/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114200549
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114200549.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: JUDr. G. K., so sídlom v L. X., S. XX/XX, správca úpadcu: J. V., bytom B. T. B. P., ul. X. T. XX, proti odporcovi: Y. V., bytom B. T. B. P., ul. X. T. XX, o návrhu na povolenie obnovy konania, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. mája 2014, č.k. 17C/8/2014-39, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonaním dokazovania zistil, že navrhovateľ je správcom úpadcu J. V., manželky odporcu. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu. Na základe návrhu navrhovateľa Okresný súd Trenčín rozsudkom č.k. 21C/161/2010-52 zo dňa 21.05.2012 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Všetky veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vrátane nehnuteľností, prikázal do vlastníctva úpadcu. Tieto veci tvorili majetok úpadcu, ktorý v konkurznom konaní navrhovateľ speňažil. Pri rozhodnutí o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov súd vychádzal pri určení ceny vyporiadavaných vecí z ich ohodnotenia navrhovateľom. V konaní nebolo sporu o tom, čo patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, nebola sporná ani hodnota týchto vecí, ktorá bola určená zákonným spôsobom pre potreby konkurzného konania. Cena bytu spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na zastavanom pozemku bola stanovená vo výške 53.690 Eur a cena hnutelných vecí nachádzajúcich sa v tomto byte bola stanovená vo výške 152 Eur. Po právoplatnosti tohto rozsudku navrhovateľ speňažil uvedený byt vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na zastavanom pozemku a uvedených hnutelných vecí, v 1. opakovanom kole 2. kola dražby vykonanej podľa zák.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách dňa 02.12.2013 za cenu 32.089 Eur. Predmetom dražby nebola garáž, ktorá takisto patrila do vyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a ktorá bola ohodnotená na sumu 7.870 Eur. Obnovu konania navrhol navrhovateľ, ktorý je správcom jedného z manželov ako úpadcu, a to z dôvodu, že po právoplatnom rozhodnutí o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa zistilo, že majetok, ktorý súd prikázal do výlučného vlastníctva úpadcu, teda manželky odporcu, sa mu ako jej správcovi nepodarilo prediť formou dobrovoľnej dražby za cenu, za akú ohodnotil tento majetok v konkurznom konaní a následne v pôvodnom konaní. Ak by správca vyplatil odporcovi sumu 30.856 Eur na základe právoplatného rozsudku, týmto konaním by odporca získal nepomerne väčšiu časť z hodnoty majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Pritom túto skutočnosť považoval za dôvod na obnovu konania podľa § 228 ods.1 písm. a/ O.s.p.. Ku skutočnosti, ktorú uvádza navrhovateľ ako dôvod na povolenie obnovy konania súd uviedol, že takáto skutočnosť nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania podľa § 228 ods.1 písm. a/ O.s.p.. V danom prípade súd konštatoval, že skutočnosť, že správca nesprávne ohodnotil cenu

majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, resp. že sa mu nepodarilo predat tento majetok za ním predpokladanú, odhadovanú cenu, nie je skutočnosťou, rozhodnutím ani dôkazom, ktorý bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, a ktorý by mohol privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V žiadnom prípade nejde o skutočnosť, ktorá by nastala v čase do rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní, pričom dôvodom obnovy konania môžu byť len tie skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia súdom. Tie, ktoré nastali až potom, teda aj skutočnosť, že navrhovateľ nedokázal predat nehnuteľnosti za ním predpokladanú cenu, nemôžu byť spôsobilým dôvodom obnovy konania, nakoľko k tejto skutočnosti nemohol v zmysle § 154 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku súd ani prihliadať. Ak by súd pripustil túto skutočnosť, teda že jeden z účastníkov konania nesprávne ohodnotil cenu vecí v pôvodnom konaní, ako dôvod obnovy konania, nastala by podľa súdu absurdná situácia, že tento dôvod obnovy konania (nemožnosť predat veci za ohodnotenú cenu), by sa mohol objavovať neustále. V opačnom prípade, teda po predaji vecí za vyššiu cenu, by naopak nastala situácia, keď by sa takýto účastník konania majetkovo obohatil. Navyše v danom prípade súd rozhodoval aj o tom, komu z bývalých bezpodielových spoluvlastníkov pripadne do výlučného vlastníctva, pričom v súčasnosti je vlastníkom týchto vecí tretia osoba. V súčasnosti tak nie je možné rozhodovať o rovnakom predmete bezpodielového spoluvlastníctva manželov. To za akú cenu je schopný účastník konania predat veci, ktoré mu na základe rozhodnutia súdu v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov pripadli do výlučného vlastníctva je navyše subjektívnou okolnosťou. Nie je vylúčené zavinenie tohto účastníka na tom, že tieto veci boli predané za nižšiu cenu, aká bola stanovená v pôvodnom konaní. Súd v súvislosti s argumentom navrhovateľa, že veci ohodnotené v pôvodnom konaní v sume 61.712 Eur sa mu podarilo predat len za sumu 32.089 Eur, považoval za potrebné uviesť aj to, že predmetom dražby na základe návrhu navrhovateľa, ako správcu úpadcu a navrhovateľa dražby, nebola garáž v hodnote 7.870 Eur, ktorá takisto bola zahrnutá do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jej hodnota bola zahrnutá do celkovej hodnoty vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Rovnako ako pozemok zastavaný touto garážou v hodnote 360 Eur. Súd mal za to, že nie je splnená žiadna zákonná podmienka v zmysle § 228 ods.1 písm.a/ O.s.p. a ani iná podmienka podľa § 228 ods.1 O.s.p. na povolenie obnovy konania. Z tohto dôvodu súd návrh na obnovu konania zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie navrhovateľ s poukazom na ustanovenie § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a žiadal jeho zmenu. Uviedol, že navrhovateľ, ako správca konkurznej podstaty úpadcu, konal po celý čas vedenia konkurzu s odbornou starostlivosťou v zmysle ustanovenia § 7 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, no napriek tomu sa stal rozsudok zo dňa 21.05.2012 vo veci vypriadenia BSM nevykonateľný. Súd mal v pôvodnom konaní o vyporiadanie BSM prihliadať na skutočnosť, že navrhovateľ žiadal vyporiadť BSM po vyhlásení konkurzu, pričom v rámci konkurzného konania je povinnosťou správcu pri speňažovaní postupovať tak, aby získal čo najvyšší výťažok, v čo najkratšom čase s vynaložením čo najnižších nákladov a to v zmysle § 91 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Správca nemohol v čase konania o vyporiadenia BSM ani pri konaní s odbornou starostlivosťou predpokladať, že na trhu s nehnuteľnosťami dôjde v priebehu konkurzného konania k zníženiu cien nehnuteľností a nehnuteľnosti spísané do súpisu majetku podstát sa následkom toho stanú za súpisovú hodnotu nepredajné. Preto bol súd povinný prihliadať pri rozhodovaní vo veci samej na neisté skutočnosti, ktorými boli najmä výška výťažku zo speňaženia majetku. Vykonaním rozhodnutia súdu, ktorým vyporiadal BSM, by došlo k ukráteniu veriteľov z dôvodu, že v rámci konkurzného konania nastali nové skutočnosti - predaj časti majetku zapísaného do majetku podstát za nižšiu ako súpisovú hodnotu a suma vyplatená veriteľom po takomto speňažení v žiadnom prípade nepredstavuje polovicu súpisovej hodnoty majetku, ktorá má byť vyplatená odporcovi. Správca pri speňažovaní majetku v rámci konkurzného konania konal výlučne na základe pokynu zástupcu veriteľov, ako oprávneného orgánu a speňažil časť majetku zapísaného do súpisu majetku podstát. Súd rozhodujúci o obnove konania mal preto prihliadať na skutočnosť, že v pôvodnom konaní existovali neisté skutočnosti, ktoré sa ustálili až v priebehu konkurzného konania po vydaní rozhodnutia o vyporiadení BSM a pôvodné rozhodnutie sa stalo nevykonateľným, resp. jeho vykonaním by došlo k poškodeniu veriteľov úpadcu. Súd prvého stupňa mal prihliadať na nové skutočnosti, ktoré sa vyskytli po vydaní rozhodnutia a ktoré bez svojej viny navrhovateľ nemohol v pôvodnom konaní použiť a taktiež na to, že súd v pôvodnom konaní prekročil návrh navrhovateľa a neprihliadal na osobitosti vyporiadenia BSM v rámci konkurzného konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca a žiadal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že skutočnosti uvádzané navrhovateľom v návrhu na povolenie obnovy alebo v odvolaní nie sú dôvodom obnovy konania podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. ani § 228 ods. 1 písm. b) O.s.p.. Skutočnosti spôsobilé odôvodniť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatnosti súdneho rozhodnutia týmto mimoriadnym opravným prostriedkom musia vzniknúť do času rozhodnutia súdu vo veci samej. V danom prípade sa však dražba speňažovaného majetku uskutočnila po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.05.2012 č.k. 21C/161/2010-52. Nejde teda o už existujúcu skutočnosť, o ktorej by navrhovateľ ako účastník konania nevedel pre nejakú objektívnu prekážku, ale takú, ktorá do času vydania predmetného rozsudku a nadobudnutia jeho právoplatnosti vôbec neexistovala. Navyše pre rozsudok je v občianskom súdnom konaní rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a nie nejaké neisté skutočnosti či eventuality, ktoré v budúcnosti môžu, ale aj nemusia nastať. Ak navrhovateľ v pôvodnom konaní o vyporiadanie BSM nenamietal proti spôsobu, akým bolo BSM vyporiadané a jeho námietky neboli obsahom žiadneho odvolania ani dovolania v rámci občianskeho súdneho konania nie je možné v konaní o povolení obnovy konania námietky podobného druhu a obsahu vznášať. Nesúhlasil s námietkou navrhovateľa, že nepovolením obnovy konania je ohrozená vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.05.2012, č.k. 21C/161/2010-52, pretože by došlo k ukráteniu veriteľov tým, že by správca vyplatil odporcovi sumu 30.856 Eur. Odporca mal za to, že hodnota podielu z vyporiadaného BSM, ktorá mu má byť vyplatená, nie je a nesmie byť pohyblivou veličinou, s ktorou je možné po právoplatnosti rozsudku ľubovoľne narábať podľa toho, ako sa neskôr darí správcovi konkurznej podstaty naplňovať jeho vlastné spôsoby speňažovania majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Riziko, že správca konkurznej podstaty pôvodne s niečím nepočítal a tým nedošlo k naplneniu jeho pôvodných odhadov, nemôže znášať odporca, ktorý v dobrej viere očakáva, že rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 21.05.2012, č.k. 21C/161/2010-52 bude navrhovateľom bez zbytočného odkladu vykonaný v celom rozsahu v zmysle jeho výroku, ktorý bol vyhlásený po náležitom dokazovaní a proti ktorému neboli v rozumnom čase po jeho vyhlásení žiadnym z oprávnených subjektov vznesené žiadne relevantné námietky.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť.

Podľa § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, c) § 228 ods. 1 písm. c), d) § 228 ods. 1 písm. d), e) § 228 ods. 1 písm. e).

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p., pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, a preto je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Ustanovenie § 228 ods. 1 písm. a), b) O.s.p. predpokladá skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy existujúce v čase vydania rozsudku. Dôvodom sú len také nové skutočnosti a dôkazy, ktoré

navrhovateľ ako účastník pôvodného konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie a len také dôkazy, ktoré sa z objektívnych príčin nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu pre navrhovateľa ako účastníka pôvodného konania privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

V danej veci sa navrhovateľ domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21C/161/2010, predmetom ktorého bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo vyhlásením konkurzu na majetok úpadcu. Návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva podal správca úpadcu J. V., t.j. manželky odporcu. Súd prvého stupňa vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov tak, že všetky veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vrátane nehnuteľností, prikázal do vlastníctva úpadcu, pričom pri určení ceny vyporiadavaných vecí súd vychádzal z ich ohodnotenia navrhovateľom. Cena bytu spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na zastavanom pozemku bola stanovená vo výške 53.690 Eur a cena hnutelných vecí nachádzajúcich sa v tomto byte bola stanovená vo výške 152 Eur. Následne správca konkurznej podstaty úpadcu v 1. opakovanom kole 2. kola dražby vykonanej podľa zák.č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách dňa 02.12.2013 speňažil predmetný byt vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a na zastavanom pozemku a uvedených hnutelných vecí za cenu 32.089 Eur. Dňa 14.01.2014 navrhovateľ doručil Okresnému súdu Trenčín návrh na obnovu konania z dôvodu, že v rámci konkurzného konania nebolo možné nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom pôvodného konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, speňažiť za ich súpisovú hodnotu. Túto skutočnosť navrhovateľ pripisoval zmene cien nehnuteľností, ktorá nastala v priebehu konkurzu a taktiež zníženiu počtu záujemcov o nákup nehnuteľností. Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval navrhovateľ rozsudok súdu prvého stupňa za nevykonateľný. Vyplatením sumy 30.856 Eur odporcovi by odporca získal nepomerne väčšiu časť majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navrhovateľ mal tak za to, že v danom prípade nastali skutočnosti, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie.

Odvolací súd po preskúmaní veci konštatuje, že súd prvého stupňa správne posúdil návrh navrhovateľa na obnovu konania ako nedôvodný, pretože nenaplnil znenie ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., na základe ktorého sa obnovy konania domáhal. Ak sa účastník konania domáha dôvodov obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., tieto, v nadväznosti na § 154 ods. 1 O.s.p., museli existovať v čase do vydania rozsudku v pôvodnom konaní. Súd prvého stupňa správne uviedol, že skutočnosť, že správcovi konkurznej podstaty sa nepodarilo predať majetok patriaci v pôvodnom konaní do bezpodielového spoluvlastníctva manželov za cenu, ktorou ho správca ohodnotil, nie je dôvodom obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p.. Uvedená skutočnosť nenastala v čase do rozhodnutia súdu v pôvodnom konaní. Navyše cenu majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ohodnotil navrhovateľ v závislosti od ním predpokladanej predajnej ceny nehnuteľností. Súd v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vychádza pri rozhodovaní z navrhovanej ceny majetku. Keď súd rozhodne, ktorému z bývalých bezpodielových spoluvlastníkov majetok pripadne, tento sa stáva výlučným vlastníkom majetku, teda v zmysle práv vlastníka veci môže s vecou disponovať, resp. nakladať podľa svojho uváženia. Nemožnosť predať veci za ohodnotenú cenu nie je predmetom konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva. Súd v uvedenom konaní rozhoduje na základe vyjadrení účastníkov konania, ktorí majú možnosť vzniesť námietky proti spôsobu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva i cene majetku. V danom prípade však navrhovateľ v pôvodnom konaní nielenže proti spôsobu vyporiadania nenamietal, ale ako už bolo spomenuté vyššie, cenu majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov ohodnotil sám navrhovateľ. Súd prvého stupňa taktiež správne konštatoval, že v súčasnosti je vlastníkom vecí tretia osoba a nie je tak možné rozhodovať o rovnakom predmete bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Odvolací súd sa rovnako stotožňuje s námietkou odporcu uvedenou vo vyjadrení k odvolaniu, že rozhodnutie súdu o cene hodnoty podielu nemôže byť ovplyvnené rizikom správcu konkurznej podstaty spojeným s predajom podielu v rámci konkurzného konania, resp. s tým ako sa správcovi konkurznej podstaty podarí naplniť jeho vlastné spôsoby speňažovania majetku. Súd prvého stupňa správne rozhodol v konaní vedenom pod sp.zn. 21C/161/2010 v zmysle § 154 ods. 1 O.s.p. na základe stavu v čase vyhlásenia rozsudku. Vzhľadom na uvedené, skutočnosť, ktorú navrhovateľ považoval za dôvod obnovy konania, nie je možné považovať za okolnosť spĺňajúcu podmienku povolenia obnovy

konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Preto nebolo možné návrhu navrhovateľa vyhovieť a povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 21C/161/2010.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p., ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý bol v konaní o obnovu konania úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si ich náhradu neuplatnil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.